

Striden for freden

Av pastor A. Schach.

"Kirken er adsmægtig i krigen, fordi den har været adsmægtig i forretningslivet; den har sin været en tilfuer, aldrig rejst sig mod industrialismen og kaldt den en djævel." — Herold Begbie. (Efter Vald. Ammandsens: "Arig og krigførende magter" side 260).

Fienden.

Verdenskrigen har sat fart i fredebevegelsen, som rimelig er. Menneftene har sig selv, om det ogsaa i fremtiden skal bli ved at gaa lededes, — om den moderne kulturs veldige magtmidler altid paany skal bruges av menneskene til at ødelægge hverandre med. — Og menigheden har ikke undgaaet at komme ind paa lignende overvejelser. Selv om det nemlig efter skrifter kan være vanskelig nok at angjøre, om krig nogen- sinde vil forsvinde i denne tidsald, saa kan troende kristne ikke undgaa sig for at være med at arbejde paa "fred paa jorden," og saa i utvortes forstand. Vi maa jo netop gaa ut fra, at det er menigheden, der skal faa hovedbladet, og at uten dens arbejde blir alt det øvrige i længden ørefløst.

Men naar menigheden vil bekæmpe et onde, maa den ifølge sin natur altid gaa tilbunds i saken, maa se at finde roten til ondet. Verdenskrigen er en virkning, der har sine naturlige årsaker. Det er disse årsaker, menigheden maa sætte al kraft ind paa at bekæmpe, og det første spørgsmål er altsaa dette: Hvor er fienden?

Det er ikke vanskeligt at svare herpaa. Der er to aandsmagter, der kæmper om herredømmet i de gamle kristne lande. Den ene er kristendommen, kirken med dens gudsdyrkelse, — den anden er pengegrifftheden, mammondyrkelsen. Naar menigheden i nutiden, selv i de evangeliske lande, ikke har funnet klare og virkelige fristelige liv og kulturliv, er årsaken da ikke den, at mammondyrkelsen med stigende magt har taget lumen fra gudsdyrkelsen? Ser vi ikke denne øgud stikke sin ubyggeelige haand frem paa de forskjellige områder? Naar det er saa svært at faa bugt med drifkeriets fornedrelse, saa møter man atter og atter pengegrifftheden, der lever høit paa denne menneskelighets elendighed. I den skotte friirkes hovedblad findes i en spidsartikel fra juli maaned følgende øtringer: "Men henon til dette særlige spørgsmål: Drifkeriet, er det regjeringen, som maa dables. Folket er klar over trangen til overordentlige forholdsregler. De er i høi grad villige til, ja ivrige efter at gjøre, hvad man i saa henseende maatte kræve av dem. De er rede til at underkaste sig ethvert offer, naar det bare kan fremme de alliertes sak. Øbis regjeringen fa (hvad den med rette vilde kunne si), at avfælselsen av alkohol (prohibition) er av væsentlig betydning for at bringe krigen til en lykkelig afslutning, saa vilde folk et følge den og bare spørre, hvorfor dette ikke var blit gennemført tidligere. Folkets flertal vil ikke denne forholdsregel med glæde, og hemmeligheten, hvorfor den ikke blir gennemført, er, at den heroisme, der gik sig tilkøende saa mange andre steder, den trænges der aabenbart til i kabinetet."

"Gemmeligheten," som bladet her taler om, det er jo den, at tiltrods for den store uilke og sora, riket er stød i, er dog alkoholinteressen saa stærk og pengegrifftheden saa ra og hensynsløs, at regjeringen hittil ikke har funnet eller turdet brøte denne motstand.

Eller la os tænke paa de saakaldte "forhøvelser," hvorved den jøne befolkning i storberne søker at holde

matet oppe under livets kamp. Naar disse forlystelsesanstalter saa lidt i utvæget grad er fordervelsesanstalter, er det saa ikke atter pengegrifftheden, som staar bak? Netop i disse dage oplever vi et særlig ubyggeelig eksempel herpaa, som er en illustration for regjeringen saavel som for folket. Idet et aktieselskab med en hovedretsforsker (M. H. Hansen) i spidsen agter at indføre pantere mennesker til forlystelse for det khabenhavste publikum!

Eller tænkt paa den saakaldte hvite slavehandel! Hvor mange barboriske ting der end kan være stedd under krigen, er det saa dog ikke, naar alt kommer til alt, et endnu ubyggeligere barbari, at midt i fredens dage huser av unge kvinder ofres paa fjæl og legeme paa den kolde pengegriffthets alter?

Hvad der dog mest præger det moderne forretningsliv, er sikkert truistdannelsen. Nalig har skotskbrilkanterne her i landet dannet en truist. Skotsket var allerede i forveien meget betydelig, saa fattigfolk hadde ondt ved at faa noget paa benene. Meningen med sammenslutningen er jo den, at de rike skal tiene endnu mere end før, og de fattige saa det endnu knapper. Det samme er tilfældet med fullene og forskjellige andre nødvendighetsartikler. Og truistdannelsen er som bekjendt forlængst bliit en international magt, som gjennem pengevaldet søker at beherske verden.

Hvad skal nu kristi menighet tænke om den slags moderne forretninger? Det kan vi lære av Ab. 13, hvor der tales om, at "der gives alle, imaa og store, et merke i deres haand eller i deres pande, og ingen kan kjøpe eller sælge, uten at han har dyrets merke." Der er neppe grund til ved "dyrets merke" at tænke paa noget utvortes. Det er et aandsdrag, talen er om. Og hvad der i den moderne kultur røber sig som "dyrets merke," kan neppe være truistont. Herrens merke er kjærligheten, den offervillige kjærlighet; og dyrets merke er den gjennemsjerte egenkjærlighet, den ra, brutale, hensynsløse egoisme, som med koldt blod bruker alt og alle som midler i livsnydelens eller magtens tjeneste. Det er denne egoisme, som fører paa truistdannelsen og hele det moderne forretningsliv. Jeg vet ikke, om man allerede er igang med at hindre mennesker i "at kjøpe"; men sikkert er det, at truisterne er ifærd med at omforme det moderne samfundsliv saaledes, at ingen kan sælge uten den der har dyrets merke, d. v. s. den, som — om end med et beklagelig studertræk — gaar ind paa at bryte sig for den brutale og uanmæftelige egoismes overgreb og saa tar sin — store eller mindre — del av for tjenesten.

Her er fienden. Og her er det, at kirken altfor længe har staat som "tilfuer." Det er paa høi tid, at den gaar over til at bli angriper. Det er en livsak for den. Være paa den maate kan den finde sig selv og bli førende i "striden for freden."

"Ar. Dagbl."

"Vor Gud han er saa fast en borg."

En jesuit ytrer med beklagelse, at Luthers salmer har forbervet flere sjæle end hans skrifter og taler, og munkens Thomas a Jesu skriver: Det er forførdelig at se, hvorledes den lutheriske lære er bliit utbredt ved de talrige tusse sange som Luther lot trykke, og som man sang i husene, i verkstederne, paa torvene og i felten. Det kunde ikke nytte at papisterne brønde hans bøger, hans sange forplantedes fra mund til mund, og det endog ned i de papistiske lande.

Naar det var ogsaa det, der var Gustaf Adolfs kraft og fortræstning den dag da laget ved Leipzig stod (17de september 1631), da han besandt sig ansig til ansig med Tilly, den felt- herre, som aldrig var bliit besejret. I den kampen begyndte sang hele den spanske hær den megtige salme; regimentsmusikken spille den, og derefter drog man glad til seiren. Saa snart kongen saa fienden flygte til alle sider, faldt han paa knæ blandt de døende og døde og prisste seirens gaver, idet han utbrød:

Den findes første gang trykt i en samling salmer 1529, men utbredte sig hurtigt over Østland. 1532 i stemte menigheden i Schwein den i kirken mot den papistiske prefts vilje, med en kraft som torstens; barna sang den paa gaten om natten, og snart hadde reformationens seiret i denne by.

Stor velsignelse fulgte paa mange steder denne salme. I aaret 1547, da de kejserlige hadde besat Wittenberg og Luther var død, maatte Melancthon, Justus Jonas og Cruciger, disse reformationsstøtter, vandre i landskigtighet. Da de kom til Weimar, nedlaatte og fuld av bedrøvelse, møtte de paa gaten en liten pise som sang dette vers:

Om verden fuldt av djæveler var,
Som vilde os opluse,
Vi frugter vi, vi med os har
Den mand som kan dem true.
Er verdens første bred
Og vil den første ned,
Som ingenting formaar,
Nordi alt samt han gaar:
Et gudsord kan ham binde.

De tre mænd blev ikke litet trøstet derved, og Melancthon sa:
"Sjuna, kjære pise, du vet ikke hvem du hvaler i denne stand."
Da man spurte hvorfor Fredrik den 3die, hvorfor han ikke bogget fastninger i sit land, svarte han:

Vor Gud han er saa fast en borg,
Som er vort skjold og verge;
Han hjælper os av nød og sorg
Og vet os vel at berge.

Det var ogsaa det, der var Gustaf Adolfs kraft og fortræstning den dag da laget ved Leipzig stod (17de september 1631), da han besandt sig ansig til ansig med Tilly, den felt- herre, som aldrig var bliit besejret. I den kampen begyndte sang hele den spanske hær den megtige salme; regimentsmusikken spille den, og derefter drog man glad til seiren. Saa snart kongen saa fienden flygte til alle sider, faldt han paa knæ blandt de døende og døde og prisste seirens gaver, idet han utbrød:

I ham sin frelse er,
Han marken skal beholde.

I 1537 stødte det, at prins Wolfgang under den augsburgske beskjendelse, blev erkjært fredløs av kejseren for sin troskap mot evangeliet, og Karl den 5te forvæde en spansk yngling hans land. Da prins Wolfgang fik dette at vite, steg han tilhøit i sit slot, Bernburg, og red gjennem den beskyttede by, idet han med høi, klar stemme istemte det vers, hvori de ord staar:

Og tager de vort liv,
Guds, are, barn og vis,
La fare hen, la gaa,
De kan ei mere faa,
Guds rike vi beholder.

Det lyktes ham at undgaa sine fienders forfølgelse, og i aaret 1550 blev hans besiddelser gitt ham tilbake ved freden i Raufau. Han hadde imidlertid faat anledning til at fuldbørde det troens ord som han uttalte i Augsburg, da han underkrev bekjendelsen:
"Jeg har gjort mange reiser tilhøst for at tjene gode herrer og venner; jeg er ogsaa villig til at litte i saken for min Herres og Hersers Jesu Kristi are og sette mit legeme

og liv i fare for at vinde det evige livs krone."

Da kejser Karl den 5te i 1548 befalte de lutheriske prester at forlate hans rike og gaa i landskigtighet, gif disse for at to avsted med furfor Fredrik av Sachsen, som da var kejserens fange, og fortalte ham om deres uilke. Sturfgesten reiste sig heftig bevoget med taarer i øinene og gif hen til vinduet. Efter nogen minutters tause vendte han sig paa- ny til dem og spurte: "Saa kan vift eder fra hele det romerske rike?"

"Ja," svarte de.
"Saa kejseren ogsaa uteluffet eder fra himlen?"

"Nei," svarte de.
"Na, saa er utluffen ikke saa stor."

La fare hen, la gaa!
Guds rike vi beholde.

Men det var ikke bare paa reformationens tid at Luthers salme øret holdt, sturket og gledet sjælene i prøvelsens tid; den har fortalt sin velsignede gjerning i de følgende århundreder.

Man vet, hvor voldtomt protestanterne blev forfulgt i Østerrike like til den dag, da kejser Josef den 2den uktedte toleranceediktet i 1781. En from kjøpmann i Nürnberg, Tobias Sætzling, paotof sig under mange forfølgelsesaar at være folkepoetar av bibler i Østerrike, trods alle de fæ- rer for hvilke enhver sandhetens be- kjender var ulkaf. Han blev ofte vidne til funderende overtn. I byen Ling saa han kvinder som var lært med til boaten, som skulde bringe dem til de fjerneste steder i Ungarn og Transilvanien. Man ved de imaa gaa, de svøde diende fra sin mors sønn undet paastub, saaledes at frelse dem fra "katteriet," og det var kun paa vilkaar, at disse stakkars kvinder skulde avbørge den saide tro og anta pavenommets bildjærløse, at man gav dem lov til at bli sine fine born. De graat og trøkket sine smaa til sit bryst, men berneft oplyst de sine øine mot himlen og gif hen og sluttet sig til sine lands- fligtige kamerater, idet de med taar- rer sang:

Og tager de vort liv,
Guds, are, barn og vis,
La fare hen, la gaa,
De kan ei mere faa,
Guds rike vi beholder.

I 1723 stødte der en vækselfe i Mæhren i — Herrike. Man forsamlet sig der i byen Kneiwald hos en stum- mermand ved navn David Nischman for tilfammen at læse og betragte Guds ord. En søndag da nogen var forsamlet traadte en kejserlig politi- betjent ind og samlet i hast alle de bøger sammen, han kunde faa fat i. Men de forsamlede istemte straks:

Vor Gud han er saa fast en borg,
Som er vort skjold og verge,
Han hjælper os av nød og sorg
Og vet os vel at berge.

Da manden fik høre den sang, begav han sig i største hast paa flugt med sit ro, som om han var jaget av fienden.

"Danst Ruth, Kirkeblad."
Luthers bordtaler.

Mellem aarene 1531 og 1546 op- tegnet Luthers venner en mangde korte uttalelser av ham, som han til- fældig lot falde under fællesskapi- samtaar, heft ved pisebordet. Der- av navnet "Luthers bord- taler." De var fra begyndelsen ikke bestemt for offentliggjørelse. Efter Luthers død kom de dog i trykken. Og de har faat en meget stor utbredelse. Pastor Spar Welle har nu i an- ledning jubileumsaaret utgit et ut- valg av bordtalerne i en liten bok paa 92 sider. Han har ordnet talerne

ind under bestemte overkrifter. For at gi mange lyst til at høre den lille, interessante og lærerike bok indtar vi idag nogen av talerne. De lærer os at kjende Luther, saaledes som han var i huslivet og i selskap med sine venner.

Om Gud, hans egenkaper og verker.

Jeg har erfaret kristi guddom saa ofte at jeg maa si: Enten er der ingen Gud, eller han er Gud. Derfor frugter jeg med Guds hjælp ikke for at jeg skal bli en gudsfornemmer.

Jeg vet vel hvad Jesu navn har været for mig. Det staar i Davids salme (68, 21): "Han er den som har draget mig ut av døden." Det er sandt.

Vi maa tro at Vorherre er en meget frommere mand end vi er. Om han stiller sig underlig an, fordammer en, og retfærdiggjør en anden, saa maa vi tænke han ikke gjør det uten årsak. Skulde han hvare enhver paa hans lørsmal, da var han en jammerlig Gud.

At forste efter hans skalle vilje er at maale vind med flepper og veie id paa veit.

Jeg kan og vil ikke regjere verden. Jeg har ofte gif Vorherre end- del gode anvisninger; men den gode Gud har vendt bakkelen til mig, og alt mit regjereeri er bliit til in- genting.

To smaaugler, som hadde rede i haven, blev igaarretet stadig fremt av dem som gif forbi, og slagret frem og tilbake. Da sa Luther: "Kjære smaaugler, fly ikke! Jeg mener det bære godt med eder, — om I bare kunde tro det!"

Saaledes vil vi ikke beller stole paa Gud, som dog bare vil os vel. Han vil ikke sja os ihjel, han som har gif sin søn for os."

Om Gud's ord og barmhjertigheten.

I lang tid har jeg læst Bibelen igjennem to ganger om aaret. Den er som et stort magtig træ, og alle dens ord er som frøer. Jeg har banket paa frøene for at se hvad der vokste paa dem, og altid er der faldt etpar øbler eller pærer ned til mig.

Jeg vil ikke ha søner! Jeg vet ikke av noget mirakel. Jeg tror ikke paa en engel som præker ordet mot- sat mig.

Guds ord staar fast fra begyndelsen. Og jeg erfarer i mit hjerte og sjæl at det gaar til efter ordet. Ordet vil jeg ha, ikke noget mirakel.

Meget og ihærdig har jeg studert; men jeg har ikke forskat et eneste ord av skriften helt ut. Derfor er jeg aldrig kommet ut over talekris- men; hver eneste dag maa jeg gjen- ta de ti bud og trosartiklerne og læse at forstaa dem. Ofte ørgrer det mig, at jeg, saa stor en doktor, maa gaa i samme skule og lære samme lekse som min Hansemand og lille Mag- dalena, enten jeg vil eller ei.

Hvem blandt alle mennesker for- staar i alle maater, som det skal for- staas, dette Guds ord: Fader vor, du som er i himlene!

Den som forstaa de ord i troen, han lægger med fast samvittighet i disse ord den mening: Naar denne Gud er min far og jeg er hans barn, hvem kan da stode mig? Herren eier jo himmel og jord og alt hvad i dem er! Engelen Gabriel er min gaardsdrenge, Rafael min kjælekar, og alle andre engler er tjenende oand- der i al min nød; de utfendes dertil av min fader, som er i himlene, for- at jeg ikke skal litte min fot paa nogen sten.

Om tro og bøn.

Som en stomaker gjør sto, og en skradder fyr en kraf, saaledes skal en kristen be til Gud. Bønnen er en kristens haandverk.

Ingen tror hvor stor kraft og virkning bønnen har, hvis han ikke har lært det ved erfaring. Men naar en kender sin trang og sin øpe nød og kan gripe til bønnen, da ser der noget stort med ham.

Det vet jeg, at saa ofte jeg har bedt med alvor, saa det rigtig har gjældt noget for mig, da er jeg bliit bønhet rikeligere og har faat mer end jeg har bedt om. Vorherre har vel til sine lieder ventet med det; men han har bønhet mig allkenel.

Alle som ber, forbander og gjaa. Idet jeg sier: Helliget værde dit navn! — forbander jeg Erasmus og alle som er mot Guds ord.

Vi ber altid fader vor barmhjertig, saaledes: Vor tyrant! Besmittet værde dit navn! Lad tyfken komme! Ste min vilje! — Men den som kan si: Fader! — han har vundet. I Gud er fader.

I søndstider.
Job. 4, 46—53.

Tre mil gif han for at træffe Jesus. Det var veilængden fra hans hjem i Kapernaum og til Kana, hvor han hadde faat hvurt at Jesus var. Han hadde hat saa god anledning til at træffe ham før, alle de ganger Jesus hadde været i Kapernaum. Han hadde bare behøvet at gaa ut paa gaten eller gaa nogen husræ- ker for at naa til Jesus var.

Men denne fengelige ensidsmann, anset ved Herodes' hof, hadde ikke kraf for sammenmændsmannen. Hvad skulde vel hoffolkene, som sat godt hjerte i velstand og are og dannelsse med noget saa simpelt som Jesus. Han var god nok for Genejaretskjens enfoldige strandsittere.

Ku gif han tre mil for at træffe Jesus. Hvad var hofvæ? Nødsti- der. Det elegante hofvæ, kunstner- paa væggene, de kostbare dragter, de fine selskapsbrydere, de hvalv ikke mot dødens stormagt, nu den hadde tat hans søn i sønn.

Ku gif hofmanden time efter time med den ene tanke: Være jeg kunde træffe Jesus.

Tidene hadde forandret sig. U- tallige fremskridt har i mange maater omlagt menneskelivet. Men ett er usforandret: Menneskehjertet.

Naar Jesus den dag idag søkes av hjælp av folk i nød. Før var han overflødig. Nu er han god nok.

For et underlig freiserhjerte Jesus har. Han ser dem komme disse som ser for foragtet ham og vendt ham ryggen, hver gang han var dem nær. Men naar de nu kommer i nødstider, saa er han ikke bliit og sier: Nu er jeg god nok. Jesus er ikke forvænt. Han har det ikke med fornærmelser.

Han er glad over at der i det hele tat er noget som kan dra mennesker til ham. Alvorsord kan han not si, som han ogsaa sa til hofmanden. Men hans varme hjerte har bare en lang- sel: at saa hjælp og saa den søkende til at tro og ta imot.

Skil lærte den kongelige mand at kjende Jesus. Skil lærer nutidens mennesker at kjende ham. Det vet du som satte ham i dine nødstider. Det faar du vite som søker ham i din nød idag.

(M. B. i "Syrden.")

Kredsnytt.

Nordre Puget Sound Kreds mø- ter i Mount Vernon, Wash., pastor D. E. Seimabls kald, 5.—7. februa- ar, 1918.
Samtaleemne: 1. Peter 2, 4—10. Møtet aabnes kl. 10:30 tirsdag den 5te ønuar. Nærmere tilkynninger se- nere.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association. Redaktør: Pastor O. J. Ordal. Phone Main 4270. 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Bladet koster for Aaret \$1.75 for Aaret til Canada eller Norge 1.00 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash. Nyheder maa sendes saa tidlig i Egen, at de rækker hertil senest Tirsdag. Adresserforandring—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold. Bøderes ad second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsendes sig Føll, som ogsaa kan hales, saa skriv straks. Hvis de ventur med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

Alle Penges, som sendes til Herald, bør sendes adresseret: Pacific Herald, Parkland, Wash.

Send ikke Penges til Redaktøren, da det holder Brøderi.

Læsere af "Herald" bør handle med den, som overfører i "Herald."

Julehelgen.

Julehelgen her i Tacoma var vellykket. I de forskellige lutheriske kirker i byen var der store forsamlinger ved gudstjenesterne og fejterne.

I Vor Frelseres kirke havde vi to store forsamlinger ved de to helliges juleaften. Herredet Solen, Nelson og Bergensens spillede vakkert og Nordmandene var talrigt repræsenteret i sangforet. De forlæner stor tak for det.

Søndagskolen juletræfest holdtes anden julebøgen. Naar holdtes fejten i kirken parlors. Efter berømt rigdelige, vakre program under Mr. C. Wollans ledelse var over, fandtes julebøgen (elektriske) og man dannede ringe og gik rundt juletræet og sang julesalmerne. Mr. John Solen og en del av orkesteret spillede julemelodier. Det var alles mening at penere juletræet, kunde vi ikke snisse os.

Det som gav vor jul et særpræg laar var at ved alle møder var der mange soldater. Na lig som de fejter pris paa disse ting.

Missionsmødet.

Fra 25de til 27de januar holdtes det første møde av Søndre Puget Sound Kreds i Vor Frelseres lutheriske kirke, 17de og 17de gate, Tacoma, D. S. Ordal, prest. Hver menighed har ret til at sende to delegater. Prester, delegater og gæster vil faa frit logis under mødet. Man bør melde sig straks til mødets brest.

Det er langt lettere at spare end at tjene.

Vi opmuntrer enhver til at begynde, vi giver renter, bankbog og gjør alt arbejde, alt indskyderne gjør er at bringe pengene til banken.

Scandinavian American Bank

J. E. Ohlberg, President Gustaf Lindberg, Vice-Pres. H. Berg, Ass't Cashier O. S. Larson, Manager

912 So. 17th Street, Tacoma, Wash. Gud signe mødet! De norske lutheriske menigheder i byen er forberedte paa at ta imod gæster under mødet. Men glem ikke at indsende indmeldelser.

Camp Lewis.

Served foitteres for \$12.00 modtaget fra forskellige foreninger ved Edilgen og Bow, Wash., gennem Nels Anderson til underholdning for soldater. Ligeledes \$1.50 fra Mr. Gaafensjon, Parkland. Hjertelig tak! D. S. Ordal.

Tacoma, Wash. Vi havde mange av vore soldater med os ved de forskellige møder i julehelgen. Juletræfejten for soldaterne i Vor Frelseres kirke den 23. Dec. var enestaaende vakkert. Der var vældige forsamlinger tilstede. Na. lig som de flere julesalmer lod! Gud lse tak! Kaptein Coleman, som var tilstede udtalte, at det var noget av det bedste og hyggeligste han havde set. Han er officer fra den regulære arme.

"Pacific Herald"-Budstikken.

Det er bestemt, at de to blade her paa Pacific kysten, "Budstikken" og "Pacific Herald" skal laaeres sammen til et blad. Navnet skal bli "Pacific Herald"-Budstikken. Bladet skal til en begyndelse være samme format og størrelse som Herald nu er. Det skal udkomme den 1ste og 15de i hver måned og koste 50 cents per aar. Der skal være tre sider norsk og en side for andkommen paa engelsk. Som redaktør og bestyrelse skal bli ved vi lse, men vi ved, at komiteen vil gjøre et godt valg.

Denne ordning vil gjælde indtil Pacific Distrikt selv kan avgjøre og bestemme som det synes bedst. Vi ved, at denne bestemmelse vil vakkert glæde og tilfredshed rundt omkring blandt vort folk. Enhed gjør stærk.

Vi haaber kun, at bladet kan snart bli uagt ugentlig.

"Pacific Herald" vil, saavidt vi nu ved, udkomme en gang til, om to uger.

Norsk-Amerikaneren.

Det vi bevarer, bruger og hævder god norskdom i Amerika og dermed vandrere vore medmennesker til gjengjæld for, hvad vi lærer av dem, forbedrer vi baade os selv og dem og kan paa den maate bli Amerikas nyttigste borgere. Ved at bevare det beste av vor norske fædrearsværd hævder vi vort fædeland og dets folk, men vi altsaa klaver agtelse og velsære for os selv paa samme tid som vi ogsaa gæbner vort nye samfund og land. Da ved at bevare det beste av vort norsk-amerikanske folks — især pionerernes — historie og minder, som der er god opdragelse i, efterlater vi os ikke, som for vore efterkommere ofte vil være til fædere glæde og ha større værd end penge. Dette er forfattet en samfunds- og fæstgængelig jof, der vedlommer dig, flere lærer og laudsmand, lisejaa meget som mig, og naar du tenker den over, vil du finde det rigtig at bære din del av dens utgifter. Som en god og fælles sak fortjener den støtte av os alle; men eftersom den ikke er forbunden med skattepligt eller tvang, støttes den kun av dem, som har sin for dens betydning og god vilse til at støtte den. Da derfor er det Dere av den klasse, jeg appellerer til nu, naar indbetalingerne trænges saa snart, efter at jeg har hat alfor store utgifter for papir, trykning, postvorte osv. Jeg tok fat paa dette arbejde, eftersom hverken stat eller foreninger og eiheller bedre og rikere mænd end mig tok fat. Subskribenter paa "Norsk-Amerikaneren," som har glemt betalingen, mindes hermed venligt om at indsende den; lisejaa mindes de, som har modtat 50c prøvehefter venligt om at betale, eller i modfat fald at sende dem tilfæde, saa at jeg lstedefor at lide tap kan saa dem sendt til nogen, der kan lse vil gi laken et lseft. Gøst, som lste har modtat, bedes at friske efter prøvehefter. Et hefte fofter altsaa 50c, mens en hel aargang, 4 forskjellige hefter (paa 256 store sider av "Norsk-Amerikaneren" med mange historiske artikler og billeder lsefra

vikingetiden og til vore dage, fofter \$1.50. Stjære, lad mig saa høre fra Dere nu. Martin Ulvestad, 1922 47th Ave. S. W., Seattle, Wash.

Kredsliste.

Søndre Puget Sound Kreds av Den Norsk Lutheriske kirke holder til missionsmødet i Vor Frelseres menighed, Tacoma, Wash., 17de og 17de gate, 25. — 27. jan. d. a. Aavningsgudstjeneste fredag den 25de kl. 10:30 form. med allergang. Præfen ved distriktsformand L. E. Føll; skriftstale av post. A. Wold. Samtalenne: Av. G. J. 1: 8. Post. D. E. Gjeltefson indleder. Missionspræfen søndag form. antagelig ved samfundets missionsklasser, post. Peder Langjord. Offer optas til missionen ved denne anledning.

Alle menigheder i kredsen hørende til samfundet har ret til at sende 2 delegater (disse har stemmeret) til mødet. Ellers er alle som ønsker at komme hjertelig velkomne.

Olaf Holen, sek.

Fra vort Virkefelt

Tacoma.

Vor Frelseres Norsk Lutheriske kirke 17de og 17de gate, D. S. Ordal, prest. Søndagskole og bibelklasse hver søndag kl. 9:30. Høimesse paa engelsk kl. 10, paa norsk kl. 11. Aftenfang kl. 7:30. Selskabelig samfund for soldater og andre eftermiddag kl. 3:30 og ud over til 7:30. Nordmandene har lovet at gi den musikalske del av programmet. Forristningen fereres kl. 5. Disse møder har vært til stor gæde og vi lse tro til megen vellykkelse.

Kvindeforeningen møter torsdag (10de jan.) i kirken parlors. Mrs. O. Holmes er vertinde og vi venter stor forsamling. Paa foreningens aarsmøte valgte følgende embedsindere: Mrs. D. S. Ordal, prest. Mrs. M. Johnson vice prest. Mrs. John Blolow, sekretar og Mrs. A. S. Sæter kasserer.

Syd Tacoma.

Høste Norsk Lutheriske kirke, So. 62. og Warner, D. S. Dagoes, prest. Søndagskole kl. 10. Engelske og norske klasser. Gudstjeneste søndag aften 7:30. Konfirmanderne møter torsdag aften kl. 3:30. Ungdomsmøte lørdags aften den 12. jan. Kvindeforeningen møter torsdag den 17. hos Mrs. E. E. 56226 Warner St. Alle velkomne!

D. S.

Tacoma.

Immanuel Lutheriske kirke, No. 14. og Stephens St., D. S. Dagoes, prest. Søndagskole kl. 10. Gudstjeneste kl. 11. Konfirmanderne møter mandags aften hos vresten. Immanuel Luther forening møter onsdag aften i kirken. Ungdomsforeningen møter fredag aften i kirken. Et vellykket nytår til alle "Herald" s læsere og venner.

D. S.

Gæder til Parkland Barnehem.

Fra kvindeforeningen i Vor Frelseres menighed, Syd Vellingham, Wash., pastor S. S. Holtes kald. Fra følgende: Mrs. John Brooten, 1 pillow, 2 pillowslips, 1 spread for couch, 1 quilt; Mrs. Arntzen, 1 shirt, 2 dresses, 2 waists, 1 blanket, 2 aprons; Mrs. Benseth, 2 petticoats, 2 coats; Mrs. J. Lindstedt, 1 overcoat, 1 waist; Mrs. Anna Johnson, 1 coat, 1 bath towel, 2 dresses; Mrs. C. Reel, 2 pillow slips, 2 disttomels; Mrs. J. Vogen, 1 petticoat; Mrs. J. Peterson, 1 pair stockings; Mrs. A. V. Peterson, 1 cap, 1 dress; Mrs. Thos. Peterson, 1 suit underwear; Mrs. L. Røns, 1 dress, 1 waist, 2 coats, 2 jackets, 1 hat, 1 muff; Mrs. P. Raulson, 2 pair stockings, 1 petticoat; Mrs. Sofus Eckem, 2 pair crocheted slippers; Mrs. N. Strand, and Mrs. C. Jacobsen, 2 pair stockings, 2 hats, 2 caps; Mrs. A. Lindstedt, 1 cap; Mrs. E. Tveit, 1 pair stockings, 1 dress, 1 petticoat; Mrs. S. Lind, 3 towels; Mrs. J. R. Jacobsen, 2 aprons; Mrs. J. R. R. 2 pair stockings, 1 coat; Mrs. Sen-

dricksen, 3 dresses; Mrs. G. Ringstad, 2 pair stockings, 2 union suits; Mrs. D. A. Sandwick, 5 vards gingham, 9 vds outing flannel; Mrs. S. S. Holte, 1 petticoat; Mrs. P. Knutsen, 2 pair stockings.

Ved Mrs. N. P. Kævier, Parkland, 2 felle abler. Ved E. O. og Skrift. Keltelsen, Jafima, 10 fæster abler. Zammuelss kvindeforening, Cronwell ved Mrs. J. E. Kirkeide, 22; Mrs. John Grøtten 22, Mrs. E. W. Ruse \$1, Mrs. O. E. Tarness 22, Mrs. Soll 50c, Mrs. D. Seglem 50c, Mrs. P. J. Ruse \$1, Mrs. Jøer Ellingjen 25c, Mrs. P. W. Larfen 50c, Andrew Wang \$2, Nels Johnson \$1, J. J. Brunestad 50c, L. Anderstad \$1, P. J. Bernifsen 50c, Thom. Brunestad \$1, Eoen Evensen 50c, Mrs. E. E. Tarness \$1, Mrs. John V. Anestad 50c, Mrs. D. A. Bloom \$1, Mrs. Anton Bernifsen 50c, Mrs. Samuelsen 25c, Mrs. E. Evensen 50c, tilsammen \$20.

Mrs. Samuelsen 1 pr blanket, Mrs. J. J. Brunestad, 2 underkjortler, 4 haandduge, 6 ats. fulstets, 2 ats. kjøklager, 2 ats. arter, 8 ats. jance. Fern Hill Study Club, bragte klæder, en del frugt. Mrs. M. O. Storaaslie, Tøpensis, en del brugte klæder. Mrs. M. Smeda, Sale's Passage, 3 holer, 6 pudevar. Mrs. E. E. Næberg, Lake View, 1 sæt pøtter, 1 do poteter, 1 do kool. Nabel, Meloin og Dagne Næberg, Lake View, tilsammen \$3. Mrs. Veslie Sævi, \$2.50, Mrs. L. D. Conrad, Pasco, 2 nye ifortier, en del brugte klæder. Mrs. B. A. Fadnes, Parkland, 2 haner, 2 lbs. smør. De Larfen, Parkland, 2 fæster abler, 1 hane. Parkland Public School, en hel del frugt og poteter. Lawrence Kvindeforening 22 par pudevar ved Mrs. Herman Hoff, Mrs. E. J. Sorenson, Mrs. K. A. Sorenson, Mrs. Guffen, Mrs. Helgeien, Mrs. S. Hansen, Mrs. L. Hansen, Mrs. John Peterson, Mrs. S. Sorenson, Mrs. Johansen, Mrs. S. Sorenson, Mrs. Røkkum, Mrs. O. Borge, Mrs. L. Sorenson, Mrs. Berg, Mrs. Hammer, Mrs. Christianon, Mrs. La Ane Clark, Mrs. S. P. Kingsalen, Mrs. Lindstrom, Mrs. Rastad, Mrs. Simon Hansen.

Fra D. G. Storaaslie, Parkland, en del brugte klæder. South Side Charity Home, 16 par underklæder, 4 par strømpeband. Mrs. L. O. Stubb, Norman, Wash., 4 beste, 1 underkjortel, en hel del brugte klæder. Minnie Foss, San Diego, Cal., \$15. Zeina Sundersen, Parkland, \$1. Mrs. A. D. Thorpe, Marshfield, Ore., 3 huer, 1 hofe, 5 pr strømper. Mrs. Jøder, Everett, en del brugte klæder og 50c. Norsk Luth. Church of America, chek \$222.95, Knute V. Norrving, Fullerton, Cal., en sæt walnuts.

Ved Mrs. A. B. Elvestrøm, Bryceland, Minn., 1 pr underklæder fra hver av følgende: Mrs. Martin, Mrs. G. G. Halbersten, Mrs. Melvint Hanson, Mrs. D. Grønstad, Mrs. E. J. Legebøld, Mrs. Christ Hansen, Mrs. Louis Chier, Mrs. Nels Hansen, Mrs. N. S. Moen; Mrs. Mathsen 1 natkjortel, Mrs. W. D. Thand 1 underkjortel, Mrs. O. Gidestad 1 ifjorte, Mrs. Sæley 1 ifjorte, Mrs. E. Petersen 1 hue, Mrs. Martin Andersen 1 hue, Mrs. Gilbertsen 1 hue, Mrs. Torkelsen 1 hue og 1 kaff, Mrs. D. A. E. Johnson 3 pr tuffer, Mrs. A. Starbuck 1 hofe, Mrs. E. D. Ericfen 1 forklæde, Mrs. S. Nelson 1 forklæde, Mrs. S. A. Spanberg 1 forklæde, Mrs. Weiterlund 1 forklæde, Mrs. Hans Regoold 1 pr strømper, Mattie Tøllberg 1 pr strømper, Mrs. D. Hansen 1 pr strømper, ubenævnt 2 pr strømper, Mrs. E. S. Buntell, Los Angeles, 1 pr strømper, 22 konnedeage, Parkland Children's Home Society, 1 kasse smaa kaker, 1 kasse appelsiner, 1 kasse nødder, 1 kasse juffer, Mrs. L. P. Bjorlie, Vellingham, 1 forklæde, 1 hofe, 3 blusser, 1 pr buffer.

Fra Mrs. Walter Miller, 11 ats. fulstets; Mrs. Fosslund, 6 ats. fulstets og 1 at jam; Mrs. Wilson, 4 ats. fulstets, 11 sæt abler, 1 do poteter; Mrs. S. Sorenson, 1 sæt abler; Mrs. Sunby, 2 ats. fulstets, 1 glas jelly; Mrs. Field, 2 ats. fulstets; Mrs. Truedsen, 6 ats. fulstets, 2 ats. peor butter, 1 sæt og kasse abler; Fern Hill Methodist Sunday School,

en del julegaver; Northland Gift Co., Tacoma; A. G. Molden, Parkland, school stationery; Skiffstad Union Sunday School, Wainfield, Wash., en del bøger; Mrs. E. Nelson, Parkland, Christmas candies; Mrs. Holmes, Parkland, 1 sæt abler; Mr. Hoafonion, Parkland, 1 kasse abler og 2 smaa huer; Elks Club, Tacoma, en del legetoi.

Range tak.

D. D. Hong, bestyrelse.

Luther paa præfektolen.

Av pastor Th. Freishow.

Luther har i flere av sine skrifter uttalt sig om prædikanten. For at præfe mener han br man ogsaa ha visse naturlige gaver, i. ets. en god stemme og en klar attale. Han maa ha et godt hode, en god bifommelse, ha forstand til at slutte i rette tid. Han skal tale enfoldig, saa den store mængde forstaaer ham. Han skal ha evne til at lære rigtig, maa ikke streife om paa vidderne, men holde sig til hovedsaken. En prædikant skal fremfor alt se sig selv som en Guds tjener. Hans præfen skal være en gjerning som lse til Guds ære og menneskers fæse.

Dette maal han la paa andre, lstedet han selv. I slottsirken i Wittenberg stod Luthers fornemste præfektol. Der talte han aar efter aar regelmæssig hver løn- og helligdag, ja ofte om hverdagene med. Store storer fremmyt sammen for at høre ham, men mange blev ogsaa stott bort ved hans alvorlige ord, Birkningen av hans præfener kunde være værdig.

Der var store fremfrit i hans utvilling som prædikant. Fra først av talte han paa latin, med filosofiske uttryk, og var helt behersket av den allegoriske (billedlig) opfatning av skriften. Men eftersom evangeliet gif op for ham i dets herlighet, frigjorde han sig for alt dette.

Den tone som llinger gjennom, er troen paa Guds naade i Jesus Kristus. Den gamle, fivse, kunstfæssige inddeling av præfener trar tilbake, og hans præfener blir mer enfoldige. Som oftest bruker han den familistiske præfemate: han utlægger teksten stkke for stkke og avvender den. Det er det nye liv som med overvældende magt bryter alle former og maa frem.

For Luther var det hovedsaken at la bibelfordet forme til sin ret. Og det lufte ham. Med en overvældende aandens kraft la han de evangelistiske sandheter nær op til tilhørernes hjertier. I skriften hadde han selv sit liv, derfor vilde han ogsaa føre andre ind i den.

Han var uten tvil en av verdens største talerbegæbber, og hadde en fremragende evne til at behandle sproget. Stemmen var klar uten at være sterf. Temperamentet var en blanding av alle temperamenter. Han anla ikke sin præfen for de lærde, men for det menige folk. Han blev en hanebryter i folkerig sprag, entet i sin fremstilling, uten mange citater, men med malende billeder.

Luther paa præfektolen er en tro avspelling av hvad han ellers var. Ogjaa som prædikant var han den fæste mand, overbevist om sin fæste retfærdighet. Hans kraft var uimotstaaelig, hærdet som han var i Guds

Dyplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency Billetter paa alle første klasses linier J. F. Visell Co. 1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash

3 lbs. kaffe for \$1.00

We make our 35c per pound coffee our leader. We claim and we prove that no coffee in Tacoma is better, even if you pay 40c or 50c for same. One pound will convince you. Roasted every day. Drop in when down town. We dont deliver, which is one reason why we can give better value for the money.

United Tea & Coffee Stores In the front in Washington Market. 1120 BROADWAY.

LEPSE

Alle normænd liker lefse. Mor kan lage dem om hun vil.

Serveret varm med Maple Sirup, er den god nok for konger og presidenter. Mapleine, sukker og vand giver bedste Sirup og giver maten smak. Forsøg det!

CRESCENT

Dobbeltgjærende bakepulver

Tre Goder:

"Tacoma Maid" "Kona Blend" Express Coffee, Eders Grocer sælger disse Sorter Kaffe

Kona Koffee Ko. Wholesale Roaster

Vor Beholdning af

SKO

for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser.

Samuelson & Berg 1110 South K St.

MOHR

For mænd og kvinder Julepresenter Praktiske og nyttige HENRY MOHR HARDWARE CO. 1141 Broadway Tacoma

Flere "tracts" fra 7 til 30 aeres hver af frugtbart dyrket Land i Parkland, Wash., nær Pacific Lutheran Academy. Til salgs hos LOUIS LANGLOW, Berlin Bldg. Tacoma, Wn.

Kjøb Eders

Stek for Söndag hos

Ole Jacobsen PALACE MARKET 1554 Broadway Main 423

Ben Olsen Co. Plumbing and Heating Main 892-A 2892 1180 Commerce Street Tacoma Wash.

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor 11-12 Form. 2-4 Em.
Søndagene 11-12 Form. 2-4 Em.
Tel. Main 76-83, Madison 1003
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Synt.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Dr. Petersen-Dana
LÆGE OG KIRURG
220 Scandinavian-Am. Bank Bldg.
Kontortid: 11-12 Form., 2-4 Em.
og 7-8 aften. Søndage 12-1.

JNO. W. ARCTANDER
NORSK ADVOKAT
501-3 Lyon Bygningen
Tværs overfor det nye Courthouse
3rd & James Seattle, Wash

Lien's Pharmacy
Skandinavisk Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Solvitz
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nglagtig

C. O. Lynn Co.
Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

P. OSCAR STORLIE
NORSK
Begravelsesbyrå
Licensed.
Betrakket kiste, \$25.00 og op.
Automobile ligvogn Hjemligt kapel.
Forsendelse av don døde til
hvilkenomhelst plads. De nyeste
metoder bruges.
Tel.: Madison 1122.
5034 Union Ave. South Tacoma

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

DET ER LET AT TILFREDS-
STILLE ALLE.
Server vor
"Brick Ice Cream"
Tag hjem en "brick" for din-
ner. Phone Main 7919 for Pris-
ser i større Kvantaer, for Sei-
skaber eller "socials."
Olympic Ice Cream
"THE PURE FOOD CREAM"

EGTE NORSK
Grönsæpe
Ogsaa automobile saape.
Tag hjem en pakk fuld. Hvis eders
kjæbmand el. har den, faa den i
fabriken—
TACOMA SOAP MFG. CO.
756-758 Market Street.
Phone: Main 1520 TACOMA

Rød Chinook Laks
Hvid Chinook Laks
Sort Torsk
Røget og "kippered" Fisk og ferak
Fisk altid paa Lager.
15th & Dock Streets
Skriv til os paa Norsk.
NORTLAND FISH CO;
Phone Main 138. Tacoma, Wash

Phone Main 2233
-PETERSON-
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

ord og anseelse. Og han
hadde bare et maal: at indfatte Guds
ord i det gamle ret trods paa og
djaebel. Han var en mand med en
uroffelig tro paa det frigjorende
evangelium, en tro, bundet i den
sværeste fælleskab, en mand med en
dybt indlydende kraft som kunde gi sig
utryk i egne fællelig betælnethet, og
med et aabent blik for livets mange
krav. Men ironisk alt var han en
mand, mægtig grebet av Guds aand.
Hertil kom at han havde et indgaaen-
de kjenndskab til klassifernes skatte og
den almindelige historie. Af dette
gjorde ham til en folkeprædikant som
sikkert ikke hadde set sin life siden
apostifernes dage.

Bagrundten for hans præken er
vidfarelsene i den romerske kirke.
Derfor blir det hovedemnet i alle
hans præken: Revideringsjærelsen
ved troen paa skriften og forholdet
mellem tro og gjerninger. Hertil
vender han stadig tilbage, selv om
teksten ikke lægger disse tanker nær.
Hans hovedmaal er altid at føre til-
hørerne til disse troens hovedstuffer.
Derfor taler han bare kort om det hi-
storiske i teksten, mest om læreind-
holdet.

Men det er ikke bare den kristelige
sære han behandler paa prækestolen.
Ogsaa tidens fædellige skader retter
han vældige slag mot, som drukken-
skab, luksus og lignende. Og som
han talte, var han selv i sit liv.
Sættet under om den indflydelse
som utallige tusen prædikant, har
bæret umadelig. Og den straffe sig
ikke bare til samtiden, men ogsaa ef-
tertiden har været sterkt paavirket av
hans præken. Jo, den dag idag er
det mange som bruger Luthers "vo-
jtrille" til sin opbyggelse.

Gud opreise i sin kirke mange præ-
dikanter med Luthers aand og
kraft!

Et litet livsbillede.

Sun var meget liten, da han be-
gynnte at skjelne mellem ret og uret
i samvittigheten. Det var en søndag
effermiddag mor og tante tok hende
med paa en spaseretur. De kom forbi
en stor, deilig have. Vinden eieren
velvillig om søndagen stillet til pu-
blifkums fornøielse at befe. Der gik
just to unge kjende piger og spøgte
i de skogfulde gange. De hilste
paa de tre utenfor og bad om at faa
Bilkenor over til sig. De skulde hø-
je saa godt paa herde. Sun blev
løftet over skafittet og gik snart smaa-
pratende mellem de to. Som de gik,
stod de paa nogen nedfaldne epler
paa en liten græsbold under frugt-
træene. De sa da til hverandre: "Vi
gir hende et par av disse, det kan da
ikke være noget galt." De sa gjor-
de og puttet dem i den lilles lomme.
Men barnet glædet sig ikke i eplerne,
han hverken vilde spise dem eller le-
te med dem. Sun kjendte i sit lille
hjerter, at det ikke var ret at ta dem!
Senere hen, da hun var kommet paa
skolen og gik i førsteklassen, hørte
hun altid meget opmerksomt til i re-
ligionsstimerne.

Saa blev det en dag after en eple-
historie, som plaget samvittigheten.
Sun var ute med en liten skolekam-
merat en dag, og utenfor en frugt-
have fandt de et eple liggende ved
fanten av gjerdet. "Det tar vi og
delar," sa den anden, "det gjor da ik-
ke noget, naar det er falt av træet
og ligger utenfor." Den anden pro-
testerte og mente det var synd; men
de fik sikkert eplet. Hvi de gik og
vitte det til havens eierinde, hvem de
kjendte. "Nei, det er ikke nødvendig,
vi kan godt spise det," overtalte de.
Saa blev da omsider gjort, men med
ufred i hjertet og med samvittighets-
nag fra den enes side. Sun til in-
gen ro og foretog den følgende dag
paa skolen, at de skulde si det til re-
ligionslæreren. Nei, det maatte hun
slet ikke gjore. Og Gud saa til den
lille kjæmpende sjæl og førte hende
irettes og drog hende altid nærmere
til sig som aarene gik. Engang
hadde hun laant en bhant av en i
samme klasse og sat den i lommen for
at gi den tilbake neste dag, idet der
ikke blev anledning dertil ved skole-
tidens slut, da alle stormet ut. Nu
hadde de just hørt om i religions-
lektion at: "Alt hvad I vil, at men-
neshene skulle gjore mot eder, det
gjører I mot dem." Dette stod nu
for hende, da hun var kommet ut

paa gaten, og op sprang hun straks
igen i klassen og la bhanten til-
rette i kammeratens skuffe i vullen,
idet hun tænkte, at hvis det var
hendes, vilde hun gjerne ha fundet sin
bhant i jorden neste dag. Forurolig
gik hun hjemover, det var saa gjeldt
at gjore, som Guds ord sa. Ofte
kunde hun kjende en glad himmel-
længsel og hadde aldrig lyst til at
delta i stienende lek eller spektakel.
"Vandre paa jorden som himlens
barn," sprang hun engang og sa for
sig selv med megen fryd paa veien
til et besøk hos en veninde. Sin
daap kunde hun om aftenen, naar
hun hadde lagt sig, ligge og tænke
paa og trude sig i, og konfirmations-
tiden var for hende en hellig alvor-
tid. Hendes konfirmations- og første
altergangsdag var det mest vælgende
hun hadde oplevet, og flittig ef-
terkom hun av hjerterets trang og lyst
den fære prests formaning til ofte at
komme til Herrens bord. God læs-
ning brukte hun alltid, kjættet sig af-
drig med romaner og elendig lektüre.
Bibelen var fra en ganske tidlig al-
der hendes dyrebare bok. Mange
trangår er overgaaet hendes liv og
mangen kamp med det smidige hjer-
tes utaalmodighet og trods. Men
Herren har hjulvet vel igjennem.
Flittig bruk av naadens midler har
brag tveifsness og kraft til dagens
strid og en rik erfaring om forjættel-
sen: "Som dine dage er, skal din
styrke være."

Og glæden i Herren er iherken, sier
han. Du er hun gammel og groa og
fæler sig træt og svak liddels; for med
tal tilbake og skuer med glad forvent-
ning til hjemmets luse sale deroven-
til, naar Jesus vil bente hende ditop.

hvorfor skal jeg blive en kristen?

Dette spørsmål rettet en soldat
til prædikant ved et møde. Han hadde
det travelt. Om tre minutter
skulde han møde paa kasernen.

Spørsmålet var imidlertid blit
saa brandende i hans sjæl, at han
ikke kunde gaa bort uden først at
forsøge at faa svær.

Der stod han, en kraftig, rødt
soldat, med sit spørrende blik vendt
mod prædikanten.

hvad skulde denne svær? Et
svær: "Tro paa den herre Jesus",
vilde neppe hjelpe noget, hvis ikke
dette at tro blev forklæret. Da var
det, som Gud gav ham at svær:

"Hvis Du ønsker at blive en kri-
sten, maa Du overgive dig til skrif-
tens."

Ordet var neppe utalt før solda-
ten gjode omkring og forsvandt.
Prædikanten hadde en fornemmelse
af, at hans ord ikke vilde vende tom
tilbage.

Næste aften var soldaten after til
møde. Glæden lygte ud af øiet.
Han fortalte, at han paa veien til
kasernen aftenen før hadde tænkt
meget over prædikantens svær. Han
vidste som soldat, hvad det var at
overgive sig. Naar den, man kjem-
per med, viser sig at være sterkere,
end beregnet, og det synes haabløst at
fortsette kampen, saa afgiver man
at gjore modstand, man nedlægger
naabneen og overgiver sig paa naade
og unnaade.

Saaledes hadde soldaten gjort,
aandelig talt. Han hadde oplevet
profetens ord: "Hør, du overtalte
mig og jeg led mig overtalte; du
blev mig for sterk og til overhaand."
Jer. 20, 7.

Stedsnytte.

Søndre Buger Sound Steds av
Den Norske Lutherske Kirke vil holde
sit aarlige missionsmøte i Bor Pre-
stors menighet, Tacoma, Wash., på-
stor D. J. Ordals kald, 25.-27. jan-
nuar 1918. Møtet begynder den
25de kl. 10:30 form. med nadber-
gudstjeneste. Åpningspræken ved
distriktsformanden, past. A. E. Foss.
Skriftetale ved past. R. E. Wald.
Samtaleemne for møtet blir Ap. Gj.
1: 8. Pastor D. E. Hellefson ind-
leder. Paa søndag form. den 27de
vil antogelig samfundets missions-
fæserer, past. Peder Langjerd være
tilstede og holde missionspræken.
Offertil missionen optas da.

Diak Solen, sefr.

Kirkeemulig.
Et har mottat til anmeldelse første
bind av R. D. P. Rodning Organ
Library for Church and Home. Pris
\$1.50. Tjernagel and Co., Crook-
ston, Minn.

Det er os en stor glæde at anmel-
de og anbefale denne samling paa
det aller beste. Der er 93 stykker,
præludier og postlude o. a., det ut-
gjør et helt musikbibliotek. Det er
en samling av den beste musik. Det
vil være særdeles velkomment for
vore kirkeorganister som for vore kriste-
lige hjem. For organist her i Taca-
ma har benyttet dette bind og spillet
av det ved hver gudstjeneste.

Der er især et godt utvalg av nord-
ditt musik. Der er kompositioner av
Grieg, Christian Sinding, Chr. Cam-
pelen, Heisiger, Herulf, Neupert,
Lindeman, Carl Hoff og Wendelborg.
Danse kompositioner er ogsaa sterkt
repræsenteret — Matthison-Jansen,
Otto Walling, Lange-Müller, Horne-
man, Bøse, Jørgen Walling, Bir-
kedal-Parfod og Rini Henriques.
Av svenske kompositioner findes
Söderman og Vergren. Desuten er
der et rikt utvalg av kompositioner
av mestre som Beethoven, Mendels-
sohn, Mozart, Chopin, Weber, Tschai-
kowsky, Dohn, Handel, Schubert og
Schumann.

Vi haaber, at mange av "Herald's"
lesere vil anskaffe sig dette bind. Mu-
sikken kan bruges i dit hjem jaavel-
som i kirken.

"The Lord's Supper."

Av G. S. Breivik, prest i Admiral,
Sask., er en pamflet paa engelsk paa
37 sider. Den sælges for 10c per
kuffe eller i 2for \$1. Den laas hos
postor Breivik, Admiral, Sask. Det
er en enkel grei og kortfattet frem-
stilling av alterens sakramente. Vi
anbefaler det til vore lesere. Vi det
til ungdommen og saadanne som hel-
ler ønsker at læse engelsk.

Teologisk Tidsskrift.

Det andet hefte av Teologisk
Tidsskrift er netop mottat. Ind-
hold:

Uhre, Sølv- og Guld-
sager, Smykker
til meget rimelige Priser
B. Paulson Hjørnet af 11
& K Street

KAFFE PR. POST
NORTHWEST GROCERY CO.
VI sælger 1 1/2 pund pr parcoe
post til steder i første, anden og
tredie "zone" for 50c
3 pund for \$1.00
VI brænder "Northwest Best
Coffee" hver dag. Vi maler den
coarse, medium eller fine for
percolator eller pulverisøret.
Sig hvorledes I ønsker den
malet.
VOR GARANTI: Hvis ikke
fuldstændig tilfreds, sender
hver samme selv. Vi giver ingen
præmier, ingen tin can, har ingen
agenter, vogne, automobile eller
andre udgifter, derfor kan vi give
den bedste kaffe, til laveste pris.
Fem sorter kaffe er blandet i den-
ne sort og vort salg tiltager stadig.
En prøveordre er alt vi haaber
paa til en begyndelse.
NORTHWEST GROCERY CO., F.
13th & Commerce Street. Tacoma, Wash.

- 1. Et par kjendegjæringer i je-
desfollets historie" av H. W.
2. "Befjendelsesbro kristendom"
av M. D. Bee.
3. "Noget bibelske naturtildragel-
ser i deres religiøse betydning"
av Halvard Roaldson.
4. Hans Saludaan Smith Schren-
der, av pastor Hans Astrup.
5. "Prestens bennelid," av B. T.
6. "Troen," av J. M. Sundheim.
7. "En liturgisk langfredags-
gudstjeneste" av H. W.
8. "Folk Review."
Teologisk Tidsskrift" faas i Augs-
burg Publishing House, Minneapo-
lis, Minn.

Den norske handelsbank
har besluttet utvide aktiekapita-
len med femten fra 22 til 37 mil-
lioner kroner.

Drammens privatbank.
Privatbanken i Drammen har i
ekstraordinær generalforsamling
besluttet at utvide aktiekapitalen
med 1 1/2 million, fra 3 til 4 1/2 mil-
lion kroner til en kurs av 575.
Bankens kapital og fond vil der-
med utgjøre omkring 9 millioner
kroner.

The Pacific Lutheran Academy
and
Business College
A Christian School for Young Men and Women
Skolen begynder den 7de Januar.
Prepares thoroughly for any College.
Fully accredited by University of Washington. Twenty-one
years' experience.
Courses:
College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic,
Music, Practical Architecture, Special Course
for Foreigners.
Enter any time.
Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel.
For further particulars address
N. J. HONG, Principal,
Parkland, Wash.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

CAMP LEWIS NOTES.

Christmas holidays have come and gone and the boys at camp are hard at work again, preparing for the front.

But there were those who did not have such a merry Christmas. The camp had to retain sufficient men for divisional guards, regimental guards, kitchen police, cooks, etc.

Several companies were under quarantine and as they could not leave their barracks nor receive visitors, no one had a harder time to be cheerful than they.

Sunday before Christmas, the first day of the vacation, we had services even though there were but few in camp, and this was one of the most impressive services we have had.

There are a large number of Lutherans in this camp. We have two hundred and fifty boys in one regiment alone.

So many companies being under quarantine increases the difficulty of our work. They are not permitted to attend any meetings and we are not allowed to enter their barracks.

Rev. Bjørntvedt, of Tacoma, has been appointed by the Free Church to assist in this work. We welcome every worker we can get to labor among our boys.

A. B. Anderson, Camp Pastor, 1231 North Oakes St.

REFORMATION.

What Led Luther to Be a Reformer?

Luther became a reformer not because he was ambitious to be a leader, nor because he was anxious to overthrow the Roman Catholic Church.

The one motive which impelled him was the sympathy for the common people. He knew their spiritual destitution.

liberty of the children of God was his one burning desire.

He translated the Bible so that they might read for themselves the precious promises and blessed messages.

Where Was the Term Protestant First Used?

At the Diet of Spires, April 19, 1529. At this Diet the Romish party published an edict revoking the resolution passed three years previous at this same place.

The edict by which this former resolution was nullified set forth that: "There be no further innovations in religion; that where Luther's doctrine had not yet been introduced, its introduction shall not be permitted."

The Evangelical States protested against this resolution presenting their famous protest:

"We protest by these presents, before God our only Creator, Preserver, Redeemer and Savior, and who will one day be our Judge, as well as before all men and all creatures, that we, for us and our people, neither consent, nor adhere in any manner whatsoever, to the proposed decree, in anything the contrary, to God, to His Word, to our rights of conscience or to the salvation of our souls."

The signers of this document were spoken of as the "Protestants," and their bold, honest course has been immortalized in the adoption of this term as the distinctive designation of the modern Christian Church of the Western world outside of the Roman Catholic communion.

What Influence Has Lutheranism Had on the Religious Life of the World?

Through its confessions and theologians the Lutheran Church has either directly or indirectly given to all orthodox Christendom its creed. As remarked by one writer: "The Augsburg Confession has been substantially wrought into all the subsequent evangelical symbols, both in and out of Germany, and in the opposition which it provoked even determined the decisions of the Council of Trent."

What Contribution Has Lutheranism Made to Liberty?

To Luther and the church which he established are men of modern times indebted for the opportunity of worshipping God according to the dictates of conscience and the clear enunciations of Scripture.

fore God and all the dignitaries of Europe he declared that unless convinced by Scripture or other valid reason he would not recant, then modern freedom was born.

Among the fruits of his work which we enjoy today we mention: Universal emancipation of thought, freedom of conscience, liberty of speech, liberty of press, liberty of education, liberty of government, liberty of worship, liberty of science, liberty in arts and progress in civilization.

What Is the Lutheran Conception of Worship?

According to the Lutheran view worship is not bringing to God a sacrifice for the atonement of sin, nor is it merely an approach to God in prayer, praise and thanksgiving, but it is chiefly an acceptance of God's gift to men.

"Our distinctive teaching is that we gather in divine service to receive the gift of God, and then secondly, to give Him our praise and prayer. We receive far more than we ever give. The divine element predominates, the human is governed by it.

What is the Lutheran Conception of a Church Service?

A Lutheran church service is a means whereby the Word and Sacraments are brought to men. In it the Holy Spirit comes to men through Word and Sacrament and men receive the gifts which the Holy Spirit offers.

The Lutheran Church places the preaching of the Gospel at the very heart and center of every service. According to Lutheran conceptions, all worship must be in the language which the people understand.

In every true church service there must be a giving on the part of God and a receiving on the part of man. It is not necessary that the order of service be an elaborate one. A plain simple service is just as truly worship as an elaborate one, provided it has the two essentials.

What Part Does the Individual Take in a Lutheran Service?

In a Lutheran Church service the individual is not a mere spectator to witness what is going on, nor is he simply a beneficiary to receive blessings, but he is a worshipper who has come to receive from God and to give back to God. He receives from God heaven and grace and he gives back to God prayer, praise and thanksgiving.

The individual thus joins in heartily with every part of the service. He takes part in the hymns as expressions of his praise. He unites in the prayers making them his own petitions. He repeats the Creed as his own confession of faith. He hears the Word, God's personal message to himself. He listens to the sermon as the application of the Word of God to his own soul.

What Do the Other Denominations Owe to the Lutheran Church of America?

The firm stand that the Lutheran Church takes in regard to its doctrinal standard has been a stimulant and an inspiration to the other churches. In these days of doctrinal laxity these churches are breaking away from their

doctrinal moorings. The position of the Lutheran Church has encouraged many of them to be firm in their convictions.

The unflinching position of the Lutheran Church on the inspiration of the Bible has been a bulwark for many a tried church in another denomination. In these days negative criticism has threatened to rob the Church of its Bible. Of all the churches the Lutheran Church has been most strenuous in insisting that the Bible is inspired of God and is our unerring guide in all matters of faith and life.

In its position in regard to instruction and training as the proper method of evangelization, the Lutheran is becoming a light to the other churches. The revival system of the Reformed Churches is breaking down. These churches everywhere are turning to the educational system of evangelization which the Lutheran Church has used from the beginning.

"Hellig Olav" left Christiania Dec. 17th with 218 cabin and 317 third class passengers.

Make the year 1918 one filled with diligent work for the salvation of souls.

Our soldiers are patriotic. They say as one did the other day, I have but one life. I can die but once. I will gladly give my life, if needed, for the noble cause for which we are fighting.

At our Sunday afternoon meetings in Our Savior's Lutheran Church we aim to tell our soldiers how to be able to meet their God. Yes, how to live in Him and for Him.

Our Savior's Church offers neighboring pastors and churches on Puget Sound the privilege of furnishing entertainment, refreshments and program, which closes with an appropriate devine service any Sunday they may wish to come and take charge. Please let Rev. O. J. Ordal know when. We have "open house" every Sunday, God willing.

The refreshments are served from 5 to 6 p. m. so the soldiers need not go to town to get something to eat.

If you cannot come, you can send money to help defray cost of entertaining them a Sunday.

Sunday between Christmas and New Years we had the largest number of soldiers at the open house that we have ever had. That was the day that the entertainment was furnished by people around Edison and Bow, Washington, Rev. Rasmussens parish. Wish you could have been here and enjoyed it with us.

HARD WORK A BLESSING.

Work that is hard because it is not just what we ourselves would choose is likely to be one of our greatest blessings. Its very difficulty and distastefulness are a challenge and a discipline that usually bring better results than effort in a work that is easier or more to our liking.

Few persons can safely be trusted to choose their own work. They would not choose that which has in it enough resistance to draw out the best that is in them. But we may always know that any work from which we cannot honorably escape is needed; and therein lies our inspiration. Only the man who is not driven and crowded by compulsory work is to be pitied, and we are fortunate in that we cannot in this life, as a rule, get free from the compulsion of hard work.

COLE MARTIN CO.

926 PACIFIC AVENUE

HAR MEGET STORT LAGERAF BØGER FOR ALLE SKOLER, FOR HJEMMETS BIBLIOTEK OG FOR ALLE SOM LÆSER. DE HAR GLOBE-WER-NICKE BOOK CASES, WATER-MAN'S PENNE, SKRIVEPAPIR OG ALT SOM FAÆS I EN MODERNE BOGHANDEL.

Parkland Mercantile Co.

DEALERS IN GENERAL MERCHANDISE We want your trade. — We solicit your patronage and deliver your orders promptly. If we don't see you we will be glad to call upon request.

Vi er eneagenter i Tacoma for de berømte

Red Cross Shoe

for damer og

BROCKTON CO-OPERATIVE SKO FOR MÆND

Vi har et stort lager av solide, gode sko for børn.

VORE PRISER ER KORREKTE.

HEDBERG BROS.

1140 Broadway

Tacoma

God is trusting us with such a large share in the conduct of His universe that it takes all the will power we have to do what He asks.

REST.

To step out of self-life into Christ-life; or to lie still and let Him lift you out of it; to fold your hands close and hide your face upon the hem of His robe; to let Him lay His cooling, soothing, healing hands upon your soul, and draw all the hurry and fever from its veins; to realize that you are not a mighty messenger, an important worker of His, full of care and responsibility, but only a little child, with a Father's gentle bidding to heed and fulfill; to lay your busy plans and ambitions confidently in His hands, as the child brings its broken toys at its mother's call; to serve Him by waiting; to praise Him by saying, "Holy, holy, holy," a single note of praise, as do the seraphim of the heavens, if that be His will; to cease to hurry so that you lose sight of His face; to learn to follow Him and not run ahead of orders; to cease to live in self and for self, and to live in Him and for Him; to love His honor more than your own; to be a clear and facile medium for His life tide to shine and glow through—this is consecration, and this is rest.

Let us place ourselves and our service entirely, unreservedly, in the hands of the Lord; for He says, "I will work, and who shall turn it back?" (Isaiah, 43: 13 margin). The Rev. Dr. Peddie used to say very emphatically, "The feeling that God owns you gives new force to life."

Evangeliet: Math. 22, 34.

Ingen turde sære ham et ord, og ingen turde ndermere gjøre spørsmål til ham efter den dag." Jaaledes slutter vort evangelium. Allerede 600 aar tidligere havde Herren sagt gjennem profeten Ezechiel (16, 62-63) til Israels barn: "Jeg vil lovetre min pakt med dig, og du skal forrenne, at jeg er Herren, paa det at du skal komme det ihu, og blues og iffe mere oplade din mund for din stams skyld, idet jeg giver dig forsoning for alt det, som du har gjort, siger den Herre Herre."

Svor bleo iffe disse ord oplydte paa den dag vi nu herer om! Det var vistnok om tirsdagen før den store langfredag, da han gjorde sin forsoning for alt det vi hadde gjort, at han stoppede munden paa farisæerne og saduæerne, saa de maatte blues og iffe mere turde oplade deres mund imod ham for deres stams

Undertöi

Heldigvis har vi faat tykt Undertöi til rimelige priser, som vi anbefaler for regntiden.

Disse sælger vi til meget rimelige priser.

740 Pacific Avenue

L. Benjamin, Inc.

740 Pac. Ave.

Over for Olympus Hotel Vi sælger altid UNION MADE VÆRER

fald. Paa den dag var det nemlig først farisæerne komte til ham for at befvære ham i ord og havde fremsat det fuedige spørsmål:

"Er det tilladt at give fejseren skat?" Og da han havde laadet dem forrenne, at han var Herren, og havde bragt dem til at tie ved det mægtige svar: "Giver Gud, hvad Guds er; og fejseren, hvad fejserens er", kom saduæerne, disse wanto mennefer, der iffe troede paa opstandelsen, og spurgte, om funden der hadde spaa mand: "Hvis budtra skal hun da være i opstandelsen?" Men ogsaa de maatte tie, da han har svarede dem: "I jare vilde, og forfæa iffe skrifterne, i opstandelsen skal de hverken tage til egte, ei heller bortgittes, men de er ligesom Guds engle i himmelen, og der er iffe forskjel paa mand og kvinde." Og saa høre vi i vort evangelium, at da farisæerne hørte at han hadde stoppet munden paa saduæerne, atter kom frem med et spørsmål, idet en af dem spurgte ham: "Sviffet er det store bud i loven? Og da han, som var kommen iffe for at opløse, men oplydte både loven og profeterne, svarede dem ganske i overensstemmelse med loven, bleo ogsaa deres mund tilstoppet, ingen turde ndermere gjøre spørsmål til ham efter den dag."

Se, jaaledes oplydtes paa den dag profetens ord: "I skulle forrenne, at jeg er Herren, og I skulle komme til at blues og iffe mere oplade eders mund for eders stams skyld"; og det er det samme, som apostelen Paulus skriver til romerne (3, 19): "Over mund skal tilstoppes, og af verden skal være skyldig for Gud." — Og, kjære venner, det er endnu den dag idag vor Herres naadige og barmhjertige gjerning med enhver af os, at han vil tilstoppe munden paa alle indbendinger imod ham.

Rad os tænke derpaa.

Efter "Sædmanden".